

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Reden und Arbeiten der Societas Latina - Cod. Karlsruhe 3420, 1-4

49 Vorträge in wörtlicher, meist eigenhändiger Wiedergabe - Cod.
Karlsruhe 3420,1

Sonntag, Karl Gottlob

[Karlsruhe], 1772-1776

[Kramer, Carl Friedrich: Raro recte [...] quod sero [...] quum Socius salutarit
illustrem [...], 15. Juni, 1774

[urn:nbn:de:bsz:31-99825](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-99825)

Raro recte Despi, quod Sero Desatur
quam Socius Salutaris Illustris Societ.
Societ. Marchii:

v. D. xxv Junii .ccxviii .ccxv. - 2257 salut
expofuit.

Fridericus Carolus Kramer D.

286.

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, possibly a list or account.]

[Faint, illegible handwritten text visible on the right edge of the page.]

Director Excellen^{ti}ssime,
Socii honorat^{is}simi!

Quem ad modum in plerisque aliis rebus graviter solent homines peccare, ita non leve illorum esse arbitror vitium, qui, dum parum considerant, quanti velent, suo quoque non tempore fieri, in longum protrahant, que maturius suscipi fas est. Ad quod non raro in studiis evenire, quis non videt? immani quippe peroratione adducti, satis vitio nobis suppetere, parumque referre, materiam sit quis, an per aliquod tempus productam, in aliam quavisque statem seponimus, quam ad conveniunt. Quis agendi ratio, quantum noverit studii & profectibus, tristi multum exemplo cognitam est. Venit itaq; mihi in mentem hac prope data, oram Vobis dicendi facultate precis demonstrare: ita certe visum quod sero desinat. De quo mihi, pro ingenii mei facultate impudenter disputanti Director Excellen^{ti}ssime Socii, ornate^{is}simi benignas aures adhibeatis etiam a leg. etiam rogo.

Et quo sunt hominis etates, parvo attentius cogitemus, quas aq; facultates, ac selecte opus propriam a materia designatam intelligimus. Neque ad eam plane rebus perquiramus, sed vitalem & salutem structuram, pro vestri, sumus idonei. Est in hoc parvulus illius ordinis, quem Deus in rebus humanis esse voluit. Et Ordo eo potissimum referendus quod nec nostris perfationi, neque romanis hominum bono congruum esset, ut ulla vitio nostris parvulus sine agitatione aliqua transigatur.

Quam tractor natura sapientissime instituit, ut quoque
 res suis rebus agendis vocaret, & in quo utillissime
 excoctur, abunde suppeteret. Quam ordinem in om-
 nino pervertunt, qui labores, prima estate proci-
 piendos, differunt; ac tunc demum illos se augent,
 quam alia rursus agenda fuissent. Neque vero est
 illum verum studiorumq; genus, quo quis impera-
 tus, neque subsidio necessariis instructus venen,
 si accesserit, non modicam tum sibi, tam se ipsi,
 quam tractare instituit. Detrimendum adferat.
 Nimirum proochilar mens nostra, veluti continuo
 versu, ab inferioribus ad summa. In inferioribus qui neglexerit,
 fieri non potest, ut ad summa perveniat. Quare
 ordine curata tractari oportet, neque eorum quae
 temere omittenda est, quibus utitur in pro-
 ficundo ingenio instrumentis, nec ullam vitio nostra
 partem abiq; fructu aliquo effluere patiamur.
 Dicitur aliquis vero omnino primo status fructu,
 robustior iam factus, ac ferius quam fas est, ad ea se
 applicat, quibus multo prius animum imbui oportet,
 non illud modo incommodum existit, ut minus
 proficiat, quam ex recto ordine proficere potue-
 rit, sed ne id quidem, quod sero dicitur recte dispi-
 tur. Videlicet non eadem plane facultas mentis
 superest ut quo ad aliam statem proventa
 in alia tendit.

Haec desunt plerumque, ea principia, unde ordinandum erat,
 quae rite preparata a perliorem ad insequentiam viam parant,
 Sin deficiant maximis undique difficultatibus nos afficiunt.
 Haec, omnis ordinis neglectio profectum minuit & per-
 sutioni nostrae obstat. Haec, merito in magna felici-
 tatis parte reponitur, si inde a iuventute omnia
 vobis offeratur occasio, ingenium excolendi & artes
 atque, Sicutius illi aetati propriis instruendi.
 Idem quoniam cogito et mihi voluisse insignem aetatem
 meam esse, nactus mihi esset confiteri, nisi fructum
 & commoda maxima illi referre famis studio
 laborarem. Tua enim DIRECTOR Excellentissime
 benevolentia, vestraque Socii Honoratissimi solax:
 tale erga me accidit, ut hac ipsa oratione aditus
 mihi ad illustre vestrum colloquium pateat. Pro
 quibus in me meritis, quantum vobis debeam, satis
 intelligo, & quicquid in me est, quali animi ac-
 civiam, hoc vestrum esse futurum spero. Semper
 hunc mihi favorem DIRECTOR Excellentissime
 studio meo rebusque omnibus utilissimum oro
 atque obsecro. Ego vero non desinam ullo tempore
 paulla quaeque tibi a numine exoptare, sumoque
 cultu atque observantia de prosequi. Atque vestro
 bene amore cari & Sales dignitatem me
 prothare, & quibusvis officiis hanc vobiscum
 conjunctionem confirmare enixissime studebo.

290.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]